

Co všechno umí podzim

Už bezmála dvě hodiny si lámou hlavu nad zadáním úkolu do slohu – co všechno umí podzim. Jistě, mohla bych psát o tom, jak se příroda pozvolna ukládá k spánku, nebo o podivuhodném malíři, jenž z obyčejných stromů vytváří hodnotná umělecká díla, avšak tento motiv považuji za příliš fádní. Když tu mi vyvstane na mysl, že stejně jako prostředí si během roku prochází určitými změnami, i osobnost člověka se v jednotlivých životních etapách proměňuje. Kostky jsou vrženy, své nedělní odpoledne namísto sledování seriálů věnuji uvažování o podzimu života.

Stáří je pro většinu společnosti tabu minimálně do sedmdesátin, vůbec však nemusí být tak jednotvárné, jak se na první pohled zdá. Kdybych se nyní zvedla z pohodlné pohovky, vyšla do ulic a udělala mezi mladými lidmi průzkum na téma podzim života, vsadím se, že mnozí z nich by si vybavili především děsivě nudný konec naší existence, kostkovanou deku, nákupní košíky plné léků, bolestivé klouby či nevrle starce připravené umlátit vás k smrti chodítkem. Co se na problematiku stáří podívat z jiného úhlu pohledu?

Podzim se jeví nejen jako doba, kdy se stromy zbavují listů (u lidí to budou patrně vlasy), ale také čas na zlidnění po rušném létě. Podobným způsobem lze vnímat i období po šedesátých narozeninách, v němž je každý důchodce postaven před volbu, jakým směrem se má jeho život ubírat dále. Ano, někdo se skutečně rozhodne pro nerudnost a netečnost, avšak stále je zde mnoho ochotných babiček a dědečků, kteří svými vzpomínkami obohacují milovaná vnoučata. Stále je zde mnoho babiček a dědečků, kteří na stará kolena pronikli do světa počítačů. Stále je zde mnoho babiček a dědečků, kteří vypomáhají organizacím věnujícím se záchraně naší planety. Stále je zde mnoho babiček a dědečků, kteří pouhým úsměvem dokáží vyléčit každý smutek. A konečně stále je zde mnoho babiček a dědečků, kteří i přes vidinu brzké zimy nezapomněli žít.

To vše umí podzim...

Klára Pallová